

ἄλλον, χωρίς νὰ γνωρίζωμεθα, καθ' ἣν στιγμήν ἐμέλ-
λαμεν νὰ κρημνισθῶμεν κατακέφαλα εἰς τὸ βάραθρον
τρομεροῦ καὶ ἀπηλπισμένου μέλλοντος. Μήπως ἤθε-
λησε νὰ σωθῶμεν ἀμοιβαίως, ἐμποδίζουσα οὕτω τὴν
ἀπόλειαν ἀφοτέρων; Ἐγὼ βαδίζω εἰς γάμον τὸν
ὁποῖον τὰ προαισθήματά μου ἀποκρούουσιν· ὑμεῖς ἀφι-
νετε τὸ μοναστήριον, καὶ τρέχετε νὰ νυμφευθῆτε
ποῖον; ἄνδρα τὸν ὁποῖον ποτὲ δὲν εἶδατε, τὸν ὁποῖον
δὲν ἀγαπᾶτε ἀκόμη, τὸν ὁποῖον δὲν θ' ἀγαπήσετε ἴσως
ποτέ! ἡ συνομιλία μας, ἂν καὶ βραχεῖα, μ' ἐρώτισε
πολύ τὸν γάμον εἰς τὸν ὁποῖον τόσον ἀπερικέπτως
συνήνεστα, τὸν ὁλοθνήσκον τούτον γάμον τὸν διαλύω, ἀπο-
τὴν στιγμήν ταύτην, ὅποια εἴη ποτε καὶ ἂν ἦναι τῆς
ἀποράσεώς μου αἱ συνέπειαι. Θέλω ν' ἀγαπῶ τὴν σύ-
ζυγόν μου καὶ ν' ἀγαπῶμαι παρ' αὐτῆς.

« Σὰς ἔλεγα παρ' ὀλίγου ὅτι εἶχα τὴν λυπηρὰν πα-
ποιήτην ὅτι δὲν θὰ δυναθῶ ν' ἀγαπήσω ἐκείνην, τὴν
ὁποῖαν ἐν-τούτοις ἔτρεχα νὰ νυμφευθῶ. Με' ἠρωτήσατε,
καὶ σὰς ἀπεκρίθην ὅτι ἡ σχεδὸν βεβαιότης μου αὕτη
προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι θεωρῶ ἀδύνατον νὰ ὁμοιάζῃ ἡ
μνηστῆ μου τὴν ἀμετάκλητον δι' ἐμέ εἰκόνα τῆς ἰδανι-
κῆς ἐρωμένης μου. Ἦτον αὕτη μία τῶν αἰτιῶν, ἀλλ'
ὄχι ἡ μόνη· ἔχω καὶ ἄλλην ἰσχυροτέραν, κυρία μου,
καὶ αὕτη εἶναι ὅτι τὸ ἰδανικὸν τοῦτο πρόσωπον, τὸ
παρ' ὀλλῶν ἐτῶν παρὸν εἰς τὴν φαντασίαν μου, τὸ
ἦνρα τελοσπάντων! Ἄλλ' εἶμαι διὰ τοῦτο εὐτυχέ-
στερος; Ἄλλοίμονον! τὸ εὐόπιον τοῦτο, τὸ μετα-
βληθὲν εἰς ἀλήθειαν, μόλις τὸ εἶδα καὶ πέπτωαι νὰ
τὸ στερεθῶ. Ὑπανδρεύεται καὶ αὕτη, ἡ μᾶλλον τῆς
ὑπανδρεύουσας, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ τὴν ἔχῃ,
ἄλλος, ἄνθρωπος ξένος, ἀγνωρίστος, ἀγροίκος ἴσως τὰ
ἦθη, ἀγεννῆς ἴσως τὴν καρδίαν, βεβαίως δὲ μὴ ἀγαπῶν
αὐτὴν ὅπως ἐγὼ ἐμελλα νὰ τὴν ἀγαπήσω.

« Ἄ! ἂν μὴ ἠγάπα καθὼς τὴν ἀγαπῶ, ἂν ἡ κλίσις
ἦτον ἀμοιβαία, τότε δὲν θὰ ἔλειπεν ἡ ἐλπίς· διότι,
ὅσον καὶ ἂν ἦναι νέα, ὅσον ἀδύνατος, ὅσον εὐπειθής,
ἡ νεανίς ἢ ἔχουσα τὸν ἔρωτα εἰς τὴν καρδίαν, ἔχει
καὶ τὴν δύναμιν νὰ προστατεύσῃ τὸν ἔρωτα τοῦτον καὶ
νὰ διατηρηθῇ δι' αὐτόν. Ἄλλ' ὅτι μὲ εἶδεν, ὅτι βρα-
χεῖαι τινες φράσεις ἀπηλλάχθησαν μεταξύ ἡμῶν,
εἶναι τοῦτο τὸ μόνον πλεονέκτημα κατὰ τὸ ὁποῖον
ὑπερέχω τοῦ ἀντιζήλου μου, καὶ ὁ ἴδιος ἐννοῶ ὅτι
τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ἔστω! ἄς μὴν ἦναι πλέον
λόγος περὶ ἐμοῦ· δὲν ἔχω κἀνὲν δικαίωμα, κἀνένα
τίτλον ἰσχυρόν· ἀπαροῦμαι πᾶν συμφέρον προσωπι-
κόν, καὶ περὶ αὐτῆς μόνος ἐνασχολοῦμαι. Ἄς ἀγοῇ
ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωπος θέλων ν' ἀ-
φιερῶσθαι εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν του· ἀλλ' ἄς φρονίσῃ
ἡ ἴδια περὶ αὐτῆς, καὶ ἄς μὴ προχωρήσῃ βῆμα πλέον
εἰς τὴν ὁποῖαν ὠθεῖται ὁδόν. Ἄς κἀμὴ καθὼς ἐγὼ,
ἄς εἰπῇ ὄχι, καὶ μετὰ τὸ ἀποσπασθῆν παρ' αὐτῆς καί,
διότι εἶναι καιρὸς ἀκόμη.

« Ἄλλοίμονον! εἶχε καὶ κατ' ἄλλο καλῆτερον νὰ
εἰπῇ, καὶ τὸ κατ' ἄλλο τοῦτο ἔκρεπεν εἰς ἐμέ νὰ τὸ
εἰπῇ. Ἐννοεῖτε τί σημαίνει ἡ ἀσαφής αὕτη φράσις,
τὴν ὁποῖαν σαφέστερον νὰ εἰπῶ δὲν τολμῶ; Ὡ! ἂν
δὲν ἀπηγνῆθην κατὰ τυφλὴν τύχην—ἂν, καθὼς εἰλι-
κρινῶς πιστεύω, δάκτυλος τοῦ Θεοῦ ἐνήργητε.— δὲν

ἔκρεπε τάχα νὰ τελειώσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἐπι-
λῆς, καὶ νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὸ θεῖον πρόσταγμα
» Ἀναγνώσατε τὸ παρὸν, κυρία μου, καὶ ἐπι-
σατέ το, ἂν ἦναι δυνατόν, με' τὴν καρδίαν σας
με' θεωρήσατε τολμηρὸν, καταδικάσατε τὴν
τῆρα καὶ τὸ κατεπιέγον τῶν περιστάσεων,
εἶναι ἀνώτεροι ἡμῶν καὶ μ' ἐβίασαν νὰ σὰς
Τοιαύτην ἄραγε ἔκρεπε νὰ γράψω ἐπιστο-
τοιαύτης ἡλικίας κόρη; Ἄλλὰ δὲν ἦτον δυνα-
μὴν ἔχω τὴν συνειδήσιν τοῦ παραδόξου, τοῦ
τῆς τοιαύτης μου ἀποφάσεως. Ἦσαν αὐτῆς
τόσον ταχέως γεννηθεῖς ἦτον ἐπόμενον νὰ ἐπι-
πτος, καὶ ἔκρεπε νὰ προφυλαχθῶ κατὰ τὸ
μοῦ καὶ τῆς ἀπιστίας.

Εἶχα ὅμως ἀδικῶν εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς
τῆς, ἡ πείρα τοῦ βίου δὲν ἤλθεν ἀκόμη νὰ
τῆν εἰς ὅλα ἐκτεινομένην ἐμπιστοσύνην· ὁ
εἰσχωρεῖ ἀργότερα εἰς τὴν καρδίαν τῆς
ἀφ' αὐτῆς πραγματικῶς γνωρίσῃ τὴν ἀπάτην.
εἶναι καὶ πλάναι τινὲς τόσον γλυκεῖαι, ὅτι
πλέον ὑποπτος γυνὴ εὐρίσκει δι' αὐτὰς πίστιν
δὲ ἡ νεανίς αὕτη νὰ μὴ πιστεύσῃ τοῦς λόγους
Ἦτον ὠραία, καὶ τοῦτο, με' ὅλην τῆς τῆς
τὸ ἤθευσε κατὰ μὴπως χρειάζεται ἄλλο τι
ἐλκύσῃ ἢ γυνὴ τὸν ἔρωτα;

Μόλις ἤγγιστα τὴν σοῦπαν καὶ ἄλλα δύο ἡ-
γητὰ, τὰ ὅποια εἶχε φέριε προθύμως ὁ
Ἐδίπλωσα τὴν ἐπιστολήν μου, ἐπλήρωσα
ἐξήγησε, καὶ ἐξῆλθα. Ἡ ἄμαξα ἐπερίμενε
εἶχα ζευχθῆ· οἱ συνοδοιπόροι μου ἀνέβαιναν
ἐγκαίρως τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως ἐπὶ

Εἶδα τὴν νεάν συνοδοιπόρον μου κυττά-
αὐτὴν, ὡς ζητούσαν τινα ἢ πράγμα τι. Τὴν
οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀπητήσαν τοῦ; ὀφθαλμοὶ
ἤλλαξαν διεύθυνσιν, ὡς οἱ κλέπται ὅταν ἀπα-
γα βήματα πλησίον των, τὸν ἦγον τῶν ὀφθαλ-
του χροσφύλαχος. Ἐμὲ ἄραγε ἐσυλλογι-
εἴητε ὁ ἀνήτυχος ἐκεῖνος ὀφθαλμῶς;

Ἀπὸ τὸ ἡθρονικὸν σκίρτημα τῆς καρδίας
μικρὸν τοῦτο περιστατικόν, ἐπέισθην περὶ
θείας τοῦ ἔρωτός μου. Τὴν ἠγάπων λοιπὸν
καλῆτερα! δὲν ἐψεύσθη ἄρα εἰς τὴν ἐπιστο-
ἐτρώθη ἄρα πρῶτος· τοῦτο ἐμελλε νὰ
ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός μου εἰς ὅσα εἶχα ἠγά-
σει, καὶ εἰς ὅσα νὰ ἐπιχειρήσω ἐσοκίμα-
κατὰ τὴν γνώμην τῶν αὐστηρῶν, τὸ παρὸν
ἢ μὲθ, δὲν ἰσχύει ὡς δικαιολογία ἐνώπιον
Ἐκαθήσαμεν.

Εἶχα εὐρεῖ τὰς ἐπιφυλλίδας τῆς νεανί-
θῆσιν μου καὶ τὰς ἐπῆρα. Ἔθεσα ἐπὶ τῆς
αὐτῶν τὴν ἐπιστολήν μου, καὶ τὰς ἐβίασαν
ἀμοιβὴν ἐρασιμώτατον εὐχαριστίας μετὰ

Εἶχα λάβει ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσω
τὸ ὁποῖον ἠδυνάμην νὰ ὠφεληθῶ ἦτον ἐκ
καλὸς πατὴρ εἶχεν ἐκ φύσεως δραστηρι-
κρούουσας τὴν μακρὰν ἀπραξίαν· ἦτον ἐκ
κτῆρων ἐκείνων οἵτινες, μετὰ τὸ
κοιμᾶσθαι, δὲν ἀφίνουν διάστημα διὰ τῆς